

[Kryger.]

af, at den højtærede finansminister i og for sig er enig med mig i, at selv om der kun er en lille procentdel af passagererne, som misbruger ordningen, bør der ske en ændring, fordi den i realiteten intet formål har, i hvert fald ikke noget formål, som har med trafik at gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kryger* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren for offentlige arbejder undersøge spørgsmålet om udskænkning af spiritus på statsbanernes Øresundsfærger og søge det løst på en sådan måde, at der sikres de rejsende tålelige forhold på overfarten?“

Kryger: Mit spørgsmål til den højtærede minister for offentlige arbejder er et naturligt udslag af den stigende uro, der er blevet om udskænkning af spiritus på de korte færgeruter over Øresund. Statsbanerne er bundet af sine pligter med hensyn til personbefordring over Øresund, som man varetager på en udmærket måde. Det er derfor med beklagelse, det må konstateres, at forholdene efterhånden er blevet af en sådan karakter, at en betegnelse som sjus-ruterne også hæftes på statens overfart. Dette bringer mig til at spørge den højtærede minister, om det virkelig kan være rigtigt, at nogle fyldebøtter skal bestemme, om forholdene på DSB-ruterne skal være således, at ordentlige rejsende kan risikere at blive forulempet på overfarterne. Efter det, der er sket i den sidste tid, synes jeg, der er meget, der tyder derpå.

For kort tid siden udviklede forholdene sig således, at de danske og svenske politimyndigheder besluttede sig til at indføre politiledsagelse på visse aftenfærger fra Helsingør til Helsingborg, og samtidig blev snapsens størrelse nedsat fra 10 cl til 5 cl. Dette medførte en nedgang i passagertallet på DSB-ruterne, og passagererne blev så overtaget af de mange private ruter, hvis formål kun er at drive forretning på basis af den afgiftsfri spiritus. Ordningen blev igen ændret ganske kort tid efter. Jeg er ikke helt sikker på, om ikke tjenerne bl. a.

havde nogen andel deri, men i hvert fald blev det ændret således — jeg ved godt, at Nyhedsbladet har udtalt sig om, at dette er urigtigt, men kendsgerningen har jeg fra officielt sted — at nu kunne man ganske vist ikke få 10 cl-glas, men 2 à 5 cl, og så mener jeg i og for sig at det er ganske ligegyldigt, så bliver det jo det samme.

De private ruter standser sejladserne tidligt på aftenen, og det har medført, at statsbanerne, som sejler det meste af natten, på visse aftenture har måttet medtage de private bådes passagerer, som i ret stort tal er berusede. I henhold til overfartsreglerne skal statsbanerne nægte at medtage disse passagerer, men da lokalerne i detentionsen i Helsingør er meget små, har politiet flere gange måttet henstille til færgpersonalet at medtage sådanne passagerer. Man kan heller ikke have dem til at gå rundt i byen om natten og lave spektakler. Dette har i adskillige tilfælde medført, at andre passagerer er blevet generet, for ikke at sige forulempet, af de berusede passagerer.

Jeg forstår udmærket vanskelighederne, så længe forskellen i spiritusprisen på bådene og i land er så stor, som den er, men skal statsbanernes anseelse opretholdes, må der ske en forandring. Vi må stadig væk fastholde, at statsbanernes overfart er en international rute, og netop derfor er det påkrævet, at den har en vis anseelse og ikke bliver udsat for kritik.

Derfor er det i og for sig med glæde, at jeg har set, at Turistforeningen for Helsingør og Omegn har drøftet spørgsmålet; alene dette må vel være et bevis på, at det af hensyn til turisttrafikken er betænkeligt, at der fortsættes på denne måde.

Jeg vil gerne henvise den højtærede minister for offentlige arbejder til beværterloven, som jo giver passagerer og i det hele taget de mennesker, der opholder sig i offentlige lokaler, en vis beskyttelse; det drejer sig om beværterlovens § 32, stk. 2.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Indledningsvis er det måske på sin plads at gøre opmærksom på, at statsbanerne ikke driver færgesejladser mellem Helsingør og Helsingborg alene, men at denne drives i fællesskab med de svenske statsbaner, og at restaurationen om bord på færgerne er bortforpagtet til en privat